

Kullet i undergrunden – et dilemmaspil

Case

Colombia har oplevet mere end 50 års borgerkrig. Nu er der underskrevet en fredsaftale, og landet skal finde gode måder at udvikle sig på. Der sker økonomisk vækst i landet, men samtidig er der mange fattige mennesker i landet. En stor del af dem tilhører de oprindelige folk. De vil gerne beholde deres levevis og kultur, men samtidig ønsker de at forbedre levestandarden.

Colombia er rigt på naturressourcer. Landet har for eksempel olie, naturgas, jernmalm og guld. Og så er der kul. Colombia er det land i Latinamerika, der producerer mest kul. Udvinning og salg af kul er en måde at skaffe penge til udviklingen i landet.

Et af problemerne med produktion af kul er forurening. Det gælder både det lokale miljø, men i høj grad også de store mængder af CO₂, der udledes, når kullet forbrændes. De globale klimaaftaler forsøger at få aftaler om større bæredygtighed. Altså mindre kul, olie og naturgas. Derfor er udvindingen af kul i Colombia også noget, som resten af verden er optaget af.

I det nordlige Colombia ligger en kulmine. Den er verdens største åbne kulmine. Udvinningen af kul startede i 1985. Siden dengang er minen vokset. Den fylder nu 700 km² – et område der er større end hele Bornholm. Her udvindes kul til hele verden - 32 millioner tons kul om året.

Mineselskabet ønsker at udvide minens område. Der er stor efterspørgsel på kul. Mineselskabet er tidligere kommet igennem med at flytte lokale landsbyer og floder, så de kan bryde kul i nye områder. Det vil de gerne gøre igen.

Der er stor modstand mod denne plan fra flere sider. Landsbyerne ønsker ikke at flytte. Landsbyens indbyggere tilhører wayuu-folket, som har beboet dette område i mange generationer. I forvejen kæmper landsbyen mod mineselskabet for at få forbedret miljøet. Organisationen "Demokrati og miljø" er også imod planerne. De mener ikke, at den lokale befolkning bliver hørt, og de er modstander af kul-produktion i et hele taget på grund af det store CO₂-slip.

De lokale politikere er splittet. Nogle af dem tilhører selv wayuu-folket og støtter deres ønske om at blive i området. Samtidig arbejder de også for at forbedre levestandarden for folk i området. Andre politikere støtter minen. Minen giver arbejdspladser og penge til det fattige område. Nogle af de positive politikere mener dog også, at der må lægges pres på minen, så de betaler flere penge til udviklingen i lokalområdet.

FN's øjne hviler også på Colombia. FN's klimapanel forsøger at få internationale aftaler om at nedbringe mængden af CO₂. En mulighed kan være at lade kullet (og olien) blive i jorden. Det har tidligere været på tale i forhold til olien i Ecuadors regnskov Yasuni. Dengang lykkedes det ikke. Der var ikke nok lande i verden, der ville skyde penge i projektet.

Her står sagen! Der er lagt op til forhandlinger mellem alle parter. Hvad skal der ske?

Beskrivelse af forhandlingsforløbet

Del 1:

Eleverne præsenteres for casen. Klassen deles i fem grupper (bilag til print), som repræsenterer hver sin aktør i forløbet. Det er vigtigt, at der er en tidsramme for arbejdet, og at forhandlingslederen er enten en lærer eller en, der kommer udefra.

Del 2:

Hver gruppe får en beskrivelse af deres "rolle" i forløbet. Udover det fælles materiale, som hele klassen har gennemgået, får hver gruppe links til ekstra materiale, som de kan bruge som baggrund for deres aktioner og/eller forhandlinger med de andre grupper. Grupperne har også mulighed for at researche mere på nettet. Grupperne forbereder en kort præsentation med deres synspunkter.

Del 3:

Så er det tid til det første møde mellem grupperne. Hver gruppe kan udpege en talsmand/kvinde, som fører ordet til at starte med. Hver gruppe fremlægger synspunkter og argumenter. I må overveje, hvor meget der skal gøres ud af rollerne (udklædning fx). Men det er vigtigt at leve sig ind i rollerne og kæmpe for sine synspunkter. Grupperne får mulighed for at stille spørgsmål til hinanden.

Del 4:

Tilbage i grupperne arbejdes der frem mod den endelige forhandling. Der er mulighed for at tage de andre gruppers argumenter med i sine egne overvejelser. Grupperne kan udover argumenter også forberede slogans, plakater eller eventuelt små film eller events, hvis der er tid til det. Under dette arbejde kan grupperne kontakte hinanden med forslag, lave en demonstration, lave et interview i TV eller lignende. Hver gruppe skal have et færdigt produkt med deres endelige konklusioner med til forhandlingsbordet.

Del 5:

Alle er klar til den endelige forhandling. Hver gruppe fremlægger deres konklusioner og forhandlingerne begynder. Her bliver forhandlingslederens rolle særlig vigtig. Det er nu, det skal afgøres, om minen skal have tilladelse til at udvide og på hvilke betingelser, eller om kullet skal blive i jorden eller.....

Det er fint, hvis grupperne kan blive enige om en løsning. Men det er ikke målet i sig selv. Det er komplekse problemstillinger, som det ofte er svært at nå til enighed om i virkeligheden.